

Daniel Kitabı - Numara Doksan

Gündelik Olanı Çözümlemek: Tartışmalar ve Çelişkilerin Tarihsel Bir İncelemesi

Jeff Pippenger
2024-02-23

Önceki makaledeki son pasajı dikkatle incelediyse, A. G. Daniells'in 1910'da Sister White ile "the daily" konusunda yaptığı görüşmeye yanında götürdüğünü iddia ettiği Early Writings adlı kitaptaki pasajın asıl kaynağına bakmışsınızdır. "The daily"nin Mesih'in tapınak hizmetini temsil ettiğine dair "yalanı" yerleştirmeye çalışanlar, yargı saati çağrısını verenlere sunulan doğru görüşe Sister White'in doğrudan ve açık onayını baltalamak zorundaydılar. Uydurdukları "yalan", Sister White'in özellikle sözünü ettiği tek uyarının zaman tayiniyle ilgili uyarı olduğuydu. Arthur White biyografisinde bunu yerleştirmeye çalışır; babasının—Ellen White'in oğlu—ve Daniells'in uydurma görüşmeyle kanıtlamaya çalıştıkları da budur.

Daha önce de belirtildiği gibi, "günlük" konusu üzerine Sister White ile Daniells arasında hiçbir röportaj kaydı yoktur. Sözde röportaj 1931'de ileri sürüldü. Eğer Sister White 1910'daki bir röportajda Daniells'in "günlük" konusundaki hatalı görüşünü onaylamış olsaydı, Sister White'in kendi görüşünü hararetle savunup yaymaya hevesli biri olarak tanımladığı bu kişi neden bu onayı yirmi bir yıl boyunca dile getirmezdi? Bu bir röportaj değildi, bir uydurmaydı.

Mülakatın uydurulması, onun "the daily" hakkındaki ifadesinin bağlamını sanki zaman belirlemeye karşı uyarısına ikincil bir şeymiş gibi çerçevelemeye çalıştı ve Arthur White, 1931 tarihli tarih çalışmasında onu sunuş tarzıyla bu yalanın üzerinde parmak izlerini bıraktı. Bir Hristiyan olarak yapması gereken, sadece tarihi aktarmak ve tarihsel revizyonizmi işin içine katmamak olmalıydı. Son makaleyi, Early Writings'teki pasajın türetildiği 1850 tarihli pasajla bitirdik. İfade ilk kez 1850'de, Review'da yer aldı ve sonra tekrar Experience and Views adlı kitapta görüldü. Üçüncü kez Early Writings adlı kitapta yer aldı, ancak Early Writings kitabına evrilişi sırasında bazı değişiklikler meydana geldi. Ancak, onun çalışmalarını itibarsızlaştırma çabası içindeki bazılarının iddia ettiği gibi, Peygamberlik Ruhu yazılarının çoğunun değiştirildiğini söylemeyiz.

Rab bana, 1843 tarihli çizelgenin onun eliyle yönlendirildiğini ve hiçbir bölümünün değiştirilmemesi gerektiğini; rakamların da onun istediği gibi olduğunu gösterdi. Elinin üzerlerinde olduğunu ve bazı rakamlardaki bir hatayı gizlediğini, eli çekilene kadar hiç kimsenin onu göremediğini de gösterdi.

"Sonra 'Daily' ile ilgili olarak, 'kurban' kelimesinin insan bilgeliğiyle metne eklenmiş olduğunu ve metne ait olmadığını; ve Rab'bin bununla ilgili doğru görüşü yargı saati çağrısını verenlere verdiğini gördüm. 1844'ten önce birlik varken, neredeyse herkes 'Daily' konusundaki doğru görüşte birleşmişti; fakat 1844'ten beri, kargaşa içinde başka görüşler benimsendi ve karanlık ve kargaşa bunu izledi." Review and Herald, 1 Kasım 1850.

Bu pasaj aslında 1849 tarihli The Present Truth adlı yayında yer alıyordu, ancak Kasım 1850'de Review and Herald'da basıldı. Orijinal el yazmasında Bayan White, Rabbin kendisine yakın zamanda gösterdiği birkaç şeyi yazıya döktüğünü açıkça belirtir ve makalenin tamamını okuduğunuzda birçok konunun ele alındığını göreceksiniz. Kendisine gösterilen yaklaşık yirmi kadar farklı konu vardır. Önemli olan şudur: özgün makalede "the daily" konusu ile "time setting" konusu, kendisine gösterilen şeylere ilişkin iki ayrı vahiydi.

Orijinal el yazmasında bunlar farklı paragraflarda ele alınmıştı. Pasaj Experience and Views'ta yeniden basıldığında, editörler Sister White'ın "the daily" hakkındaki öncülerin görüşünü savunduğu paragrafı, zaman belirlemeye karşı uyarı sonraki paragrafla birleştirdiler. Orijinali okurken, bazı konuların büyük harfle yazılarak vurgulandığına dikkat edin. "the daily" konusunda öncülerin görüşünü onayladığı paragrafta Daily kelimesini, bir sonraki paragrafta ise Time kelimesini büyük harfle yazar; böylece kendisine gösterilen iki konu arasında doğrudan bir ayrım ortaya koyar.

Sevgili erkek kardeşler ve kız kardeşler,

Rab'bin bana yakın zamanda bir görünümde gösterdiklerini kısaca aktarmak istiyorum. Bana İsa'nın güzelliği ve meleklerin birbirlerine duydukları sevgi gösterildi. Melek şöyle dedi: "Onların sevgisini göremiyor musunuz? Onu takip edin." Tanrı'nın halkı da tıpkı böyle birbirini sevmelidir. Kabahat bir kardeşine değil, kendine yüklensin. Bazılarının "elinizdekini satıp sadaka verin" mesajını gereken açıklıkla iletmediğini; Kurtarıcımızın sözlerinin gerçek amacının da açıkça ortaya konmadığını gördüm. Satmanın amacının, çalışıp kendini geçindirebilenlere vermek değil, gerçeği yaymak olduğunu gördüm. Çalışabilecek durumda olanları tembellik içinde desteklemek ve yüz vermek günahtır. Bazıları bütün toplantılara katılmakta gayretli olmuş; Tanrı'yı yüceltmek için değil, "ekmek ve balıklar" için. Böyleleri için evde olup elleriyle "iyi olan işi" yapmak, ailelerinin ihtiyaçlarını karşılamak ve şimdiki hakikatin kıymetli davasını desteklemek üzere verecek bir şeylerinin olması çok daha iyi olurdu.

Bazılarının, imansızların önünde hastaların iyileşmesi için dua etmekte yanıldığını gördüm. Aramızda hasta olanlar varsa ve Yakup 5:14, 15'e göre kilisenin ihtiyarlarını çağırıp onların üzerlerinde dua etmelerini isterlerse, biz İsa'nın örneğini izlemeliyiz. O, iman etmeyenleri odadan dışarı çıkardı, sonra hastayı iyileştirdi; bu yüzden aramızdaki hastalar için dua ederken, imanı olmayanların imansızlığından ayrı durmaya çalışmalıyız.

Sonra, İsa'nın öğrencilerini başkalarından ayrı olarak bir üst odaya götürdüğü zamana dikkatim çevrildi; önce onların ayaklarını yıkadı, sonra da kırılmış bedenini temsil etmek üzere onlara kırılmış ekmekten yemeleri için verdi ve dökülmüş kanını temsil etmek üzere de üzüm suyu verdi. Herkesin bilerek ve anlayarak hareket etmesi, bu konularda İsa'nın örneğini izlemesi ve bu uygulamaları yerine getirirken iman etmeyenlerden olabildiğince ayrı durması gerektiğini gördüm.

Sonra bana gösterildi ki, İsa Kutsal Yer'den ayrıldıktan sonra yedi son bela dökülecek. Melek dedi ki: Kötülerin helakına ya da ölümüne neden olan Tanrı'nın ve Kuzunun gazabıdır. Tanrı'nın sesiyle kutsallar sancaklı bir ordu gibi güçlü ve korkunç olacaklar; ama o zaman

yazılmış yargıyı yerine getirmeyecekler. Yargının uygulanması bin yılın sonunda olacaktır.

Azizler ölümsüz kılınıp hep birlikte göğe alındıktan, arpalarını, taşlarını vb. alıp Kutsal Kent'e girdikten sonra, İsa ve azizler yargıya oturur. Kitaplar açılır: yaşam kitabı ve ölüm kitabı; yaşam kitabı azizlerin iyi işlerini, ölüm kitabı ise kötülerin kötü işlerini içerir. Bu kitaplar Yasa kitabı, yani Kutsal Kitap ile karşılaştırıldı ve ona göre hüküm verildi. Azizler, İsa ile birlik içinde, kötü ölümler üzerine hüküm verirler. "Bakın!" dedi melek, "azizler İsa ile birlik içinde yargıya oturmuş ve kötülerden her birine, bedende yapılmış işlere göre hak ettiği karşılığı veriyor; ve yargının infazında ne alacakları, adlarının karşısına yazılıyor." Bunun, Kutsal Kent yeryüzüne inmeden önce, bin yıl boyunca, İsa ile birlikte azizlerin işi olduğunu gördüm. Sonra, bin yılın sonunda, İsa, melekler ve onunla birlikte tüm azizler Kutsal Kent'ten ayrılır; İsa onlarla birlikte yeryüzüne inerken, kötü ölümler diriltir; ve o zaman, "onu delen" o adamların kendileri de diriltilmiş olarak, onu, yanında melekler ve azizler varken, tüm görkemi içinde uzaktan görecektir ve onun yüzünden feryat edecekler. Elleri ve ayaklarındaki çivilerin izlerini ve mızrağı böğrüne sapladıkları yeri görecektir. O zaman çivilerin ve mızrağın izleri onun görkemi olacak. İsa'nın Zeytin Dağı üzerinde durduğu, dağın yarıldığı ve büyük bir ovaya dönüştüğü zaman bin yılın sonudur; o sırada kaçanlar, az önce diriltilmiş olan kötülerdir. Sonra Kutsal Kent iner ve ovanın üzerine yerleşir.

Sonra Şeytan, diriltilmiş kötülerini kendi ruhuyla doldurur. Onları, Şehirdeki ordunun küçük, kendi ordusunun büyük olduğuna ve azizleri yenip Şehri ele geçirebileceklerine inandırarak pohpohlar. Şeytan ordusunu toplarken, azizler Şehirdeydi; Tanrı'nın Cenneti'nin güzelliğini ve görkemini seyreliyorlardı. İsa başlarında, onlara önderlik ediyordu. Bir anda o sevgili Kurtarıcı aramızdan ayrılmıştı; ama çok geçmeden onun tatlı sesini duyduk: 'Ey Babamın kutsadıkları, dünyanın kuruluşundan beri sizin için hazırlanmış olan krallığı miras alın.' İsa'nın etrafında toplandık ve o Şehrin kapılarını kapatırken tam o anda kötüler üzerine lanet okundu. Kapılar kapandı. O zaman azizler kanatlarını kullanıp Şehrin surlarının tepesine yükseldiler. İsa da onlarla birlikteydi; tacı parlak ve görkemli görünüyordu. İç içe geçmiş taşlardan oluşuyordu; toplamda yediydi. Azizlerin taşları en saf altındandı, yıldızlarla süslenmişti. Yüzleri görkemle parlıyordu; çünkü İsa'nın tam suretindeydiler; ve kalkıp hep birlikte Şehrin tepesine doğru ilerlerken, bu manzara karşısında büyülendim.

O zaman kötüler neyi kaybettiklerini gördüler; ve Tanrı'dan üzerlerine bir ateş üflendi ve onları tüketti. Bu, hükmün infazıydı. Kötüler, o zaman, kutsalların İsa ile birlik içinde bin yıl boyunca onlar için takdir ettikleri hükme göre karşılığını aldılar. Kötülerini tüketen aynı Tanrı'dan gelen ateş, bütün yeryüzünü arındırdı. Kırık dökük, parçalanmış dağlar şiddetli bir hararetle eridi; atmosfer de eridi ve bütün anız yok oldu. Sonra mirasımız görkemli ve güzel bir halde önümüzde açıldı ve yenilenmiş bütün yeryüzünü miras aldık. Hepimiz yüksek sesle bağırdık: Yücelik, Haleluya.

Ayrıca şunu da gördüm: Çobanlar, Kutsal Kitap'ın desteklediğini düşünebilecekleri önemli herhangi bir yeni noktayı savunmadan önce, güvenmekte haklı oldukları, bütün mesajlarda yer almış ve mevcut hakikatin tümünde sağlam duran kimselerle istişare etmelidir. O zaman çobanlar bütünüyle birleşmiş olacak ve çobanların birliği kilise tarafından hissedilecektir. Böyle bir yolun üzücü bölünmeleri önleyeceğini gördüm; o zaman da değerli sürünün

bölünmesi ve koyunların çobansız kalıp dağılması tehlikesi olmayacaktır.

23 Eylül'de, Rab bana, halkının geride kalanını toplamak için elini ikinci kez uzattığını ve bu toplanma döneminde çabaların iki katına çıkarılması gerektiğini gösterdi. Dağılma döneminde İsrail vurulmuş ve parçalanmıştı; ama şimdi toplanma döneminde Tanrı halkını iyiletecek ve yaralarını saracaktır. Dağılma döneminde gerçeği yaymak için yapılan çabaların çok az etkisi oldu, az ya da hiçbir şey başardı; fakat toplanma döneminde, Tanrı halkını toplamak için elini uzattığında, gerçeği yayma çabaları beklenen etkisini gösterecektir. Herkes bu işte birlik olmalı ve gayretli olmalıdır. Toplanma döneminde bizi yönlendirecek örnekler almak için dağılma dönemine atıfta bulunmanın utanç verici olduğunu gördüm; çünkü Tanrı şimdi bizim için o zaman yaptığından daha fazlasını yapmazsa, İsrail asla toplanmayacaktır. Gerçeğin vaaz edilmesi kadar, bir gazetede yayımlanması da gereklidir.

Rab bana, 1843 tarihli çizelgenin onun eliyle yönlendirildiğini ve hiçbir bölümünün değiştirilmemesi gerektiğini; rakamların da onun istediği gibi olduğunu gösterdi. Elinin üzerlerinde olduğunu ve bazı rakamlardaki bir hatayı gizlediğini, eli çekilene kadar hiç kimsenin onu göremediğini de gösterdi.

Sonra “Günlük” ile ilgili olarak, “kurban” sözcüğünün insan bilgeliğiyle metne eklendiğini ve metne ait olmadığını; ve Rabbin, yargı saati çağrısını verenlere bunun doğru anlayışını verdiğini gördüm. Birlik varken, 1844'ten önce, neredeyse herkes “Günlük” konusunda doğru görüşte birleşmişti; fakat 1844'ten beri, karışıklık içinde, başka görüşler benimsendi ve karanlık ile karışıklık bunu izledi.

Rab bana 1844'ten beri zamanın bir imtihan olmadığını ve zamanın bir daha asla bir imtihan olmayacağını gösterdi.

“Sonra, Rab gelmeden önce azizlerin Eski Kudüs'e vb. hâlâ gidecekleri gibi büyük bir yanılğı içinde olan bazıları bana gösterildi. Böyle bir görüş, üçüncü meleğin mesajı kapsamında Tanrı'nın şu anki işinden zihinleri ve ilgiyi uzaklaştırmaya hizmet eder; çünkü eğer Kudüs'e gideceksek, zihinlerimiz doğal olarak orada olacaktır ve azizleri Kudüs'e götürmek için kaynaklarımız, başka amaçlar için kullanılmaktan alikonacaktır. Onların bu büyük yanılığya düşmelerine neden izin verildiğini, birkaç yıldır içinde buldukları hataları itiraf edip terk etmedikleri için olduğunu gördüm.” Review and Herald, 1 Kasım 1850.

Metin şu sözlerle başlıyor: “Rabbin bana yakın zamanda bir görünümde gösterdiklerinin kısa bir taslağını size vermek istiyorum.” Çeşitli konular sunulmuştu ve “the daily”yi ele alan paragrafı bir sonraki paragrafla birleştirmemişti. Bu, söz konusu bölümü önce “Experience and Views”e, ardından da “Early Writings”e yerleştiren editörler tarafından daha sonra yapıldı. “Experience and Views”de editörler ilk sekiz paragrafı çıkardılar ve onun “the daily” ve zaman tayini hakkında kendisine gösterilenlere değinen paragrafları birleştirdiler. “Experience and Views” 1851'de, ardından “Early Writings” 1882'de yayımlandı.

Early Writings esasen Experience and Views'de yer alan aynı dört paragraftan oluşuyordu, ancak önemli bir istisna vardı. Experience and Views'de, zaman belirleme konusunu ele alan tek cümlelik paragraf, “the daily”yi ele alan önceki paragrafla birleştirilmişti. Ardından, zaman belirlemeyi ele

alan paragrafı aslında izleyen paragraf da dahil edilmişti. Early Writings'te ise, Experience and Views'deki başka bir pasajdan gelen bir paragraf, artık hem "the daily"yi hem de zaman belirlemeyi ele alan paragraf ile aslında onu izleyen ve Eski Kudüs'e hac ziyareti yapmanın neden yanlış olduğunu açıklayan paragrafın arasına yerleştirilmişti.

Experience and Views'in başka bir sayfasından çıkarılan ve sonra Early Writings'teki bir bölüme eklenen paragraf, 1844'te başlamış olan "the daily" konusundaki karışıklığı yalnızca artırdı. Paragraf, Kardeş White'ın görüşüne ilişkin özgün anlatısında yoktu.

"Rab bana, üçüncü meleğin mesajının yayılması ve Rab'bin dağılmış çocuklarına ilan edilmesi gerektiğini ve bunun zamana bağlanmaması gerektiğini gösterdi; çünkü zaman artık bir daha asla bir imtihan olmayacaktır. Bazılarının zamanı vaaz etmekten doğan sahte bir heyecana kapıldığını, üçüncü meleğin mesajının zamanın sağlayabileceğinden daha güçlü olduğunu gördüm. Bu mesajın kendi temeli üzerinde durabileceğini, onu güçlendirmek için zamana ihtiyaç duymadığını ve büyük bir güçle ilerleyeceğini, işini yapacağını ve doğruluk içinde kısıtlanacağını gördüm." Deneyimler ve Görüşler, 48.

Experience and Views'un kırk sekizinci sayfasındaki paragraf, iki farklı paragrafın birleştirilmesiyle oluşturulmuş Early Writings'taki paragrafın ardına eklendi ve özgün anlatıda bulunmayan bir zaman tayini vurgusu getirdi.

1931'de, Kudüs halkını yöneten yaşlı adamlar, Daniells'in 1910'da Sister White ile röportaj yaptığını iddia eden bir hikâye uydurdular; Daniells, sunduğu tanıklıkta 1843 çizelgesine atıfta bulundu ve Sister White ile röportaj yaparken çizelgede var olmayan tapınağı işaret ettiğini söyledi. Yanında Early Writings adlı kitabın bulunduğu varsayılır ve ondan ne demek istediğini sorarken, aldığı yanıtlara dayanarak Early Writings'te öncülerin 'the daily' görüşünü onaylayan pasajın aslında zaman belirlemeye karşı bir uyarı olduğu sonucuna ancak varabildi. Uydurulmuş röportajdan yirmi bir yıl ve sözde röportaj yapılan kişilerin ölümünden on altı yıl sonra, Daniells bu tanıklığı üçüncü kuşağın tarihine yerleştirir.

F. C. Gilbert bir İbranice bilginiydi ve 'günlük'ün Putperestlik olduğu yönündeki doğru görüşü, öncüler ve Ellen White öyle dedi diye basitçe desteklemedi. Bunu, peygamber Daniel'in kullandığı İbranice metne dair bir anlayışa dayanarak savundu. O dönemde önde gelen Adventist İbranice bilginiydi. Daniells ve Prescott'un ileri sürdüğü 'günlük' konusundaki tartışma büyümeye devam ederken, Gilbert öncülerin görüşünü savunan önde gelen bilginlerden biriydi. 8 Haziran 1910'da Ellen White ile bir görüşme yaptı ve daha sonra Kardeş White ile neler konuştuklarını kaydetti. Daniells'in tanıklığı, F. C. Gilbert'inkine tamamen aykırıdır.

Manuscript Releases'in yirminci cildinin on yediden yirmi ikiye kadar olan sayfalarında, Kardeş White "günlük" konusundaki Daniells ve Prescott'un tutumunu ele alır. F. C. Gilbert'in Ellen White ile yaptığı görüşmeye ilişkin raporunda yer alan ifadeler, Manuscript Releases'teki söz konusu pasajda Kardeş White'ın bizzat dile getirdikleriyle neredeyse birebir aynıdır. Dolayısıyla, Manuscript Releases yayımlanıp dolaşıma girmeden önceki uzun yıllar boyunca, Kardeş White ile yaptığı iddia edilen görüşmenin içeriğine dair Daniells'in iddiasını ne çürüten ne de destekleyen somut, esinli bir tanıklık yoktu. Daha da önemlisi, "günlük" konusundaki kusurlu görüşü için esinli

bir onay yoktu. Dahası, Manuscript Releases artık erişilebilir olduğuna göre—“günlük” hakkındaki kusurlu görüşü için hâlâ esinli bir onay yok!

Oysa bugün, Laodikya ruhlu Adventizmde, Kızkardeş White’ın “günlük” konusunda bir görüşü olmadığı, yalnızca bunun bir “sınama konusu” olmadığı ve bu konuda “sessiz kalmamız gerektiği” öğretiliyor. Bugün bir şey tersine dönmüş durumda; tersine dönen, “günlük” konusundaki gerçek görüşün artık Tanrı’nın halkı arasında azınlık görüşü olmasıdır. 1910’da azınlık görüşü, Daniells ve Prescott tarafından ileri sürülen Conradi’nin görüşüydü ve çoğunluk görüşü öncülerin görüşüydü.

Aşağıdaki metin, Sister White ile yaptığı röportaja ilişkin F. C. Gilbert’in beyanıdır; Manuscript Releases ile karşılaştırılmalıdır ve bu The Book of Daniel serisinin seksen birinci makalesinde bütünüyle yer almıştır.

Daniells ve Prescott . . . dava uğrunda çalışan yaşlı kardeşlere hiçbir söz hakkı tanımıyorlardı. . . Daniells benimle görüşmek için buradaydı, ama ben onunla görüşmeyi kabul etmedim. . . . Onunla hiçbir konuda konuşmak istemedim. Gündeme getirmeye çalıştıkları 'günlük' hakkında, bunda hiçbir şey yok. . . . Washington'dayken zihinlerini adeta kuşatan bir şey var gibiydi ve onlara dokunamıyor gibiydim. Bizim bu 'günlük' konusuyla hiçbir alakamız olmamalı . . . Mesajıma karşı çalışacaklarını biliyordum ve o zaman insanlar mesajımda hiçbir şey olmadığını düşüneceklerdi. Ona yazdım ve Genel Konferans başkanı olmaya uygun olmadığını gösterdiğini söyledim. . . . Başkanlığı elinde tutacak adam değil.

Eğer ‘günlük’le ilgili bu mesaj bir sınama mesajı olsaydı, Rab bunu bana gösterirdi. Bu meselede bu insanlar sonu başından görmüyorlar. ... Bu işte yer alanların hiçbirisiyle kesinlikle görüşmeyi kabul etmiyorum.

"Tanrı'nın bana verdiği ışık şudur: Kardeş Daniells başkanlık görevinde yeterince uzun süre kaldı... ve bu konuların hiçbirine dair onunla artık konuşmamam söylendi. Bu mesele hakkında Daniells'le görüşmeyecektim ve onunla tek kelime etmeyecektim. Onunla bir görüşme yapmam için bana yalvardılar, ama yapmayacaktım... Öğrettikleri bu şeyle hiçbir şekilde ilişki kurmamaları için halkımızı uyarmam söylendi... Bunu dinlemem Rab tarafından yasaklandı. Buna zerre kadar güvenim olmadığını dile getirdim... Yaptıkları bütün bu iş şeytanın bir düzenidir." 8 Haziran 1910'da Ellen White'ın kendisiyle yaptığı bir görüşmeye dair F. C. Gilbert'in raporu.

Bir sonraki makalede bu konuya devam edeceğiz.

"Görünenin ötesini gören, bütün insanların yüreklerini okuyan biri, büyük bir ışık almış olanlar hakkında şöyle der: 'Ahlaki ve ruhsal durumları yüzünden kederlenip şaşkına dönmüş değiller.' 'Evet, kendi yollarını seçtiler ve canları iğrençliklerinden zevk alıyor. Ben de onların kuruntularını seçeceğim ve korktuklarını başlarına getireceğim; çünkü çağırdığımda kimse yanıt vermedi; konuştuğumda işitmediler: ama gözlerimin önünde kötülük yaptılar ve hoşnut olmadığım şeyi seçtiler.' 'Tanrı onlara yalana inansınlar diye güçlü bir aldanış gönderecek,' çünkü kurtulsunlar diye gerçeğin sevgisini kabul etmediler,' 'ama haksızlıktan zevk aldılar.' Yeşaya 66:3, 4; 2 Selanikliler 2:11, 10, 12."

“Göksel Öğretmen sordu: ‘Gerçekte dünyasal siyaset doğrultusunda birçok şeyi yerine getiriyor ve Yehova’ya karşı günah işliyor olduğunuz hâlde, doğru temel üzerine inşa etmekte olduğunuz ve Tanrı’nın işlerinizi kabul ettiği iddiasından daha güçlü hangi aldanış zihni ayartabilir? Ah, bir zamanlar gerçeği bilmiş olan insanlar, tanrısalığın biçimini onun ruhu ve kudretiyle karıştırdıklarında; zengin, mallarca çoğalmış ve hiçbir şeye ihtiyaçları yok sanırken, gerçekte her şeye muhtaç olduklarında, zihinleri ele geçiren büyük bir aldatmaca, büyüleyici bir yanılsamadır bu.’”

“Tanrı, giysilerini lekesiz tutan sadık kullarına karşı değişmemiştir. Fakat birçoğu, üzerlerine ansızın yıkım gelmekteyken, ‘Esenlik ve güvenlik’ diye haykırıyor. Kapsamlı bir tövbe olmadıkça, insanlar yüreklerini itirafla alçaltıp gerçeği İsa’da olduğu gibi kabul etmedikçe, göğe asla girmeyeceklerdir. Aramızda arınma gerçekleştiğinde, artık zengin olduğumuz, mallarca artmış bulunduğumuz ve hiçbir şeye ihtiyacımız olmadığıyla övünerek rehavet içinde oturmayacağız.”

"Kim dürüstçe şöyle diyebilir: 'Altınımız ateşte sınanmıştır; giysilerimiz dünya tarafından lekelenmemiştir'? Öğretmenimizin sözde doğruluk giysilerini işaret ettiğini gördüm. Onları çıkararak altındaki murdarlığı gözler önüne serdi. Sonra bana şöyle dedi: 'Onların murdarlıklarını ve karakterlerinin çürüklüğünü riyakarca nasıl örtbas ettiklerini görmüyor musun? "Sadık şehir nasıl fahişe oldu!" Babamın evi bir ticarethaneye çevrildi, ilahi huzurun ve yüceliğin çekip gittiği bir yer haline geldi! Bu yüzden zayıflık var ve kudret eksik.'"

"Şu anda kendi dönemliğiyle mayalanmakta olan kilise, tövbe edip dönmedikçe, kendisinden tiksiniene dek kendi yaptıklarının meyvesini yiyecektir. Kötülüğe direndiğinde ve iyiyi seçtiğinde, Tanrı’yı bütün alçakgönüllülükle aradığında ve Mesih’teki yüce çağrısına eriştiğinde, ebedi gerçeğin temelinde durup imanla kendisi için hazırlanmış kazanımlara sarılarak, şifa bulacaktır. Tanrı’nın verdiği sadelik ve saflık içinde, dünyevi bağlardan ayrı olarak görünecek, gerçeğin onu gerçekten özgür kıldığını gösterecektir. O zaman onun üyeleri gerçekten Tanrı’nın seçtikleri, O’nun temsilcileri olacaktır." Tanıklıklar, cilt 8, 249, 250.